

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 106/26

V Lucemburku dne 16. července 2026

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-196/24 | [Aucrinde]¹

Soud členského státu nemůže žádost o dokazování, kterou mu předal soud jiného členského státu a jejímž cílem je exhumace těla domnělého rodiče za účelem určení příbuzenského vztahu, odmítnout vyřídit pouze z toho důvodu, že takové dokazování jeho hmotné právo zakazuje

V rámci sporu, který se týká určení příbuzenského vztahu a byl zahájen v Itálii, se italský soud obrátil na francouzský soud s žádostí, aby byla provedena exhumace těla domnělého otce žalobce za účelem provedení genetické analýzy *post mortem*. Soudní dvůr rozhodl, že nařízení Unie o přeshraničním dokazování² neumožňuje, aby francouzský soud odmítl vyřídit tuto žádost z důvodu, že jeho hmotné právo zakazuje v občanskoprávním sporu genetickou identifikaci *post mortem*, pokud k ní dotčená osoba neudělila za svého života výslovný souhlas. Výčet důvodů pro odmítnutí vyřídit žádost o dokazování, který je uveden v tomto nařízení, je taxativní. Vzhledem k tomu, že mezi tyto důvody nepatří existence takového vnitrostátního hmotněprávního pravidla, nelze v projednávaném případě zákaz stanovený francouzským právem uplatnit za účelem odmítnutí provést požadované dokazování.

Určitá osoba podala u italského soudu žalobu s cílem dosáhnout uznání svého příbuzenského vztahu k domnělému otci, jehož tělo je pohřbeno ve Francii. Za účelem provedení genetické analýzy *post mortem* se italský soud obrátil na základě nařízení o přeshraničním dokazování na příslušný francouzský soud s žádostí, aby provedl exhumaci těla domnělého otce a odebral vzorek DNA.

Francouzské právo však takovou genetickou identifikaci *post mortem* pro účely řízení o určení příbuzenského vztahu zakazuje, ledaže k tomu dotčená osoba udělila za svého života výslovný souhlas. Francouzský soud položil Soudnímu dvoru otázku, zda toto vnitrostátní hmotněprávní pravidlo může odůvodnit odmítnutí provést požadované dokazování.

Soudní dvůr odpověděl, že nařízení o přeshraničním dokazování neumožňuje, aby dožádaný soud odmítl vyřídit žádost o provedení dokazování, jejímž cílem je získat důkaz spočívající v odběru genetického vzorku po exhumaci těla domnělého rodiče, z důvodu, že pravidlo vnitrostátního hmotného práva takové dokazování zakazuje.

Toto nařízení se striktně omezuje na procesní aspekty dokazování v soudních řízeních s přeshraničním dopadem. Dokazování totiž nařizuje soud, jemuž byl předložen spor v občanských nebo obchodních věcech, zatímco dožádaný soud je příslušný k provedení tohoto dokazování v souladu s procesními pravidly svého členského státu.

Důvody pro odmítnutí vyřízení žádosti o dokazování jsou mimoto v nařízení vyjmenovány taxativně a musí být vykládány striktně. **Dožádaný soud se tedy nemůže dovolávat pravidla svého vnitrostátního hmotného práva**, včetně pravidla vycházejícího ze základních zásad jeho právního řádu, za účelem odmítnutí vyřízení žádosti o provedení dokazování.

Konečně je pouze na dožadujícím soudu, aby ověřil, zda je dokazování, které nařizuje v soudním řízení, jež před ním probíhá, v souladu se základními právy zaručenými Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).

Pokud jde v projednávaném případě o otázky francouzského soudu týkající se dodržování práva na lidskou důstojnost, které je zakotveno v článku 1 Listiny, nic ve spisu nenasvědčuje tomu, že italský soud toto právo při vážení protichůdných

zájmů v projednávané věci řádně nezohlednil. V tomto případě mimoto nelze identifikovat žádné systémové riziko porušování základních práv před italskými soudy. Není tudíž odůvodněné, aby francouzský soud mohl posuzovat, zda italský soud skutečně dodržel základní práva zaručená Listinou, s cílem odchýlit se od zásady vzájemné důvěry a odmítnout na tomto základě provedení požadovaného dokazování.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku, a případně jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro český tisk: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

¹ Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádné ze zúčastněných stran.

² [Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2020/1783](#) ze dne 25. listopadu 2020 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských a obchodních věcech (dokazování).